

بی‌میل

سرزمین طلای سبز!

یادداشتی از سفر به سیلان

گزارش و عکس: عباس جعفری

پشت کوه سبز پوش در افق آرام آرام به نیلی می‌گراید و دمی بعد از دل نیلی رنگ
صبح سپیده سر می‌زند. پیش از آن که توب طلای خورشید بیرون بیفتد قهقهی
پیر سطل آبش را از چشممه تا دهانه گشاد سماور نیکلای رویی کشانده و آن را
لبالب کرده است تا دمی بعد که غلغله خاموش چایخانه از بخار آنچنان
می‌انبارد که از پشت شیشه‌های عرق کرده شیخ مرد سوار می‌رسد که اسبش را به
تیرک می‌بندد و یخ کرده به درون می‌خزد.
- اوغور بخیر مشدی!

دست آمخته مرد به کار استکان نعلبکی تا کرده را زیر شیر نیمه باز سماور می‌گیرد
و آیش را در پاشیر کهنه برنجی می‌تکاند و پس از قوری بند زده چای پر رنگی را
به داخل استکان سرازیر می‌کند و تتمه‌اش را با آب جوش پر کرده و رو به سمت
شیشه‌ها می‌گیرد چونان متخصص آزمایشگاهی چشمش را تنگ کرده و آن را
می‌نگرد پس دست دراز می‌کند و آن را پیش دست مرد سوار سر می‌دهد و آموانه
می‌گوید نوش جان خون خرگوشیه کدخدا. شکسته اصل سیلانه!

مژوه و شکوه عالیه انسانی و مطالعات فرهنگی
جوانان سایه علوم اسلامی

هر چند که قهقهه در اروپا در میان روشنفکران جا خوش کرده است اما هنوز بی اغراق می توان گفت بخش اعظمی از مردم جهان صبح شان را با چای آغاز می کنند و این نوشیدنی آرامش بخش اولین رقم سفره هر صبحانه ای است و در میان چای خواران و چای کاران، چای سیلان جای خویش را دارد.

سیلانکای امروز که تا سال ۱۹۷۲ سیلان نامیده می شد و در ادبیات سرزمین ما از آن به "سراندیب" نام برده اند. این نام که گویا مسلمانان بر آن نهاده اند "جزیره جواهر" معنی می دهد و هنوز هم در استعارات جغرافی دانان و ادبیان از آن به عنوان گوشواره هند یاد می شود. گرچه خود مردمان این سرزمین چندان علاقه ای به آویزان بودن به گوش شبه قاره هند از خود بروز نمی دهند. اگر چه در دنیای خبر و بخصوص این روزها مردم سریلانکا را با پیرهای تامیل^(۱) می شناسند اما طنز قضیه در این است که در این جزیره بزرگ، افتاده بر اقیانوس هند از بیر خبری نیست! بیرهای تامیل گروهی از مخالفان دولت سریلانکا هستند

که عموماً در قسمت های شمالی این کشور به سر می برند و حتی برخی از مناطق شمالی این کشور را تحت کنترل دارند و نزدیک سی سال است که برای خود مختاری با حکومت مرکزی سر جنگ دارند.

علاوه بر این به دلیل سونامی سال ۲۰۰۴ یک میلیون نفر در این کشور بی خانمان شدند و خسارات زیادی به روستاهای و شهرهای ساحلی این کشور وارد آمد.

سیلان امروز علاوه بر چای معروفش جذابیت های دیگری هم برای مسافران و علاقمندان به تاریخ و تمدن دارد که می تواند آنها را برای هفتنهای در خود بگرداند و سرگرم کند. مسافر یا محقق می تواند گالا^(۲) یکی از شهرهای میراث جهانی را ببیند بر ساحل پیر اما زیباییش قدم بزند یا از صخره های شیگیریا^(۳) بالا رود تا یکی از زیباترین مناظر و چشم اندازهای مسحور کننده جزیره را ببیند و یا درست در ظهر و زل آفتاب تن به خنکای غارهای دامبولا^(۴) بسیار و گوش بر هر صدا و چشم بر هر تصویر بینند و ذهن را در خموشی و خنکای خلوت غارها

مجسمه های غارهای دامبولا ▶ ایشاره در مسیر کوه آدم

که بسته به نوع و زمان برداشت طبقه‌بندی و قیمت‌گذاری می‌گردد. این کشت و صنعت یکی از جاذبه‌های گردشگری سیلان نیز محسوب می‌شود و خصوصاً در منطقه نورالیا همه روزه تورهایی به فصل بازدید از مناطق زیر کشت چای و تماشای نحوه برداشت آن به روشهای کاملاً سنتی و دستی تا انتقال آن به کارخانه‌های عمل آوری آن برگزار می‌گردد در این تورها در نهایت با چای تازدم از مسافران پذیرایی می‌گردد. بسته‌های متعدد چای برای سلایق و بودجه‌های متفاوت به بازدید کنندگان تور عرضه می‌گردد.

پا نوشت:

(۱) جنیش جایی طلب بپرهای تامیل با نام اختصاری LTTE که از سال‌ها پیش در شمال این کشور بر ضد حکومت مرکزی می‌جنگد و تا کنون عده زیادی از رجال هند و سریلانکا را ترور کرده است که از آن جمله به ترور راجو گاندی در سال ۱۹۹۱ می‌توان اشاره داشت.

(۲) شهربی قبیضی که نام آن از قلعه‌ای است که بر دماغه جزیره ساخته‌اند.

(۳) Sigiriya کاخی باستانی بر فراز صخره‌ای که نامش به معنی شیر است جرا که این صخره از دور شبیه شیری است که استاده است.

(۴) dambola مجموعه‌ای از غارهای باستانی که در آن تعداد زیادی از مجسمه‌های بودا نگاهداری می‌شود و در جوار شهری

به همین نام قرار دارد و جزء میراث جهانی ثبت گردیده است.

(۵) Eliya Nuwara به معنی شهر نور یکی از شهرهای مرتفع سیلان که مرکز چای این کشور نیز می‌باشد.

رها کند تا همراه آرامش مجسمه‌هایی که اغلب لمیده و یا دراز کشیده‌اند او نیز دمی خود بیاراد! "نورالیا" (۵) شهری که خود به انگلیس کوچک معروف است و شاید بتوان آن را قلب اقتصادی سیلان نامید؛ قلبی که هر روز صبح در همه گوشه و کنار جهان مردم با چای دم کرده آن سرزمین روزشان را آغاز می‌کنند. چای آن چنان در اقتصاد سریلانکا جای باز کرده است که امروزه اصلی‌ترین کالای صادراتی است. در خبرهای رسمی در سال مالی جدید سیلان، رقم یک و چهار دهم بیلیون دلار درآمد حاصل از صادرات این محصول سیز را پیش‌بینی کرده‌اند.

اولین بوته چای در سال ۱۸۶۷ از کشور هند وارد سیلان و در حوالی جنوب شهر کندی کاشته شد اما امروزه بخش اعظم منطقه کوهستانی این کشور به زیر کشت و پرورش این محصول کشیده شده است. اشتغال زایی و به دنبال آن درآمدزایی این صنعت توائسته است روز به روز بر اهمیت آن در کشور سیلان یا همان سریلانکای فعلی بیافزاید. بوته چای که بلندی آن گاه تا ده متر هم می‌رسد دارای کیفیت‌های متفاوتی است که در زبان محلی نام‌های خاصی به آن اطلاق می‌گردد

پژوهشگاه علوم انسانی و مطالعات فرهنگی

مرکز علم و صدمه انسانی